

CENNETİN SUYU: KLASİK TÜRK
EDEBİYATINDA ZEMZEM

PARADISE WATER: ZAMZAM IN
CLASSICAL TURKISH POETRY

Neslihan DOKUMACI

 Adiyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Öğrencisi. dokumacineslihan@gmail.com

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü: Araştırma Makalesi
Yükleme Tarihi: 03.12.2020
Kabul Tarihi: 28.12.2020
Yayımlanma Tarihi: 30.12.2020
Sayı: 4
Sayfa: 296-312

Article Information: Research Article
Received Date: 03.12.2020
Accepted Date: 28.12.2020
Date Published: 30.12.2020
Volume: 4
Page: 296-312

Atıf / Citation

DOKUMACI, N. (2020). Cennetin Suyu: Klasik Türk Edebiyatında Zemzem. *International Journal of Filologia*, 3 (4), 296-312.

DOKUMACI, N. (2020). Paradise Water: Zamzam in Classical Turkish Poetry. *International Journal of Filologia*, 3 (4), 296-312.

Neslihan DOKUMACI

CENNETİN SUYU: KLASİK TÜRK EDEBİYATINDA ZEMZEM

PARADISE WATER: ZAMZAM IN CLASSICAL TURKISH POETRY

ÖZ

Klasik Türk şiirinin geniş ve zengin bir anlam dünyası vardır. Din, tarih, gelenek, sosyal hayat ekseninde beliren ve zenginleşen bu anlam çerçevesi tarihsel süreç içinde kavramlar etrafında bir dünya inşa etmiştir. Arap ve Fars şiiri ile etkileşimler, millî değerler zaman içinde yoğrularak ona millî bir kimlik kazandırmıştır. Dilin lügati bu vasıtayla zenginleşmiş, bir halk tasavvuru, entelektüel bir ifade biçimini belirmiştir. Klasik Türk şiiri, dinî ve millî değerlerimizin yoğrulduğu bir edebiyattır. Düşünce ve estetik dünyamızı şekillendirmiştir. Dinî kavramların çoğu bu edebiyatın estetik dünyası ile varlığını sürdürmektedir. Klasik şiirde kullanılan kavamlardan biri de su ile ilgili olanıdır. Suyun bütün anlam katmanları klasik şiirde çok zengin çağrımlar içinde kullanılmıştır. Klasik şiirin bu anlam dünyası için kullanılan su türlerinden bir de zemzemdir. Dinî anlamı, inanç boyutu yanında her milletin değerleri içinde bir kültür olarak karşımız çıkan zemzem, İslam literatürü içinde özellikle hac ibadeti vasıtasiyla geniş kitlelere yayılmıştır. Türk kültürü ve elbette edebiyatı içinde de manzum mensur eserlerde zengin bir hayal dünyası içinde kullanılmıştır. Bu çalışmada bir kavram olarak zemzem suyunun klasik şiirde nasıl kullanıldığı üzerinde durulacaktır. Bu amaçla öncelikle zemzem kelimesinin lügat anımları, terimsel kullanımını, İslam tarihinde zemzemin kullanımı ve bu konuda yapılan çalışmalar, klasik edebiyatımız içinde, Hac ibadeti ile ilgili olarak kaleme alınan eserlerde zemzemin nasıl işlendiği üzerinde durulacaktır. Bu teorik çalışma bağlamında divanlar ve mesnevisler taranacak, bir kavram ve mazmun olarak zemzem suyunun metinlerdeki kullanımı, hangi bağlam içinde kullanıldığı, edebi sanatlarla ilişkisi üzerinde duracaktır. Böylece Türkçenin tarihsel lügatine bir katkı ve kültürümüze ait önemli bir kavramı klasik eserler bağlamında değerlendirme imkânı hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klasik Türk Şiiri, Hac, Zemzem, Hz. İbrahim, Hz. İsmail.

ABSTRACT

Classical Turkish poetry has a wide and rich world of meanings. This framework of meaning, which emerge danden riced in theaxis of religion, history, tradition and social life, has built a World around concepts in the historical process. Interactions with Arabic and Persian poetry, kneading national values over time, gave it a national identity. Thelexicon of the language was enric hed by this means, a public imagination, an intellectual form of expression emerged.

Classical Turkish poetry is a literature in which our religious and national values are kneaded. Thought and esthetics have shape dour world. Most of there ligious concepts survive in the esthetic world of this literature. One of the concepts used in classical poetry is the one related to water. All the layers of meaning of water are used in classical poetry in very rich connotations. Zamzam, which we encounter as a culture within the values of every nation, besides its religious meaning and belief dimension, has spread to large masses in the Islamic literature, especially through pilgrimage. It has been used in a rich dream world in verse prose works in Turkish culture and of course in literature.

In this study, how zamzam water is used as a concept in classical poetry will be discussed. For this purpose, first of all, thelexical meanings of the Word zamzam, its terminology, the use of zamzam in the history of Islam and the studies on this subject, in our classical literature, how the floor is processed in the Works written about Hajj will be emphasized. In the context of this theoretical study, divans and mesnevis will be scanned, theuse of zamzam water as a conceptand mazmun in texts, its context, and its relation with literary arts. Thus, it is aimed to contribute to the historical dictionary of Turkis hand to evaluate an important concept belonging to our culture in the context of classical works.

Key Words: Classical Turkish Poetry, Hajj, Zamzam, Hz. İbrahim, Hz. İsmail.

Giriş

Dinî inancımızın önemli bir unsuru hacdır. Hac, Kâ'be etrafında şekillenen yapısıyla ve inanç değerleriyle Müslümanların hayatında önemli bir yer tutar. Hac ibadetini yerine getiren Müslümanlar, haccın her bir unsuruna ayrı bir kutsiyet ve önem atfederek, bir taraftan Kur'ân ve hadis kaynaklı olmak üzere dinî bir inancı düşünce boyutunda ve yaşam sahasında yaşamaya, diğer taraftan öncelikle yerinde olmak üzere İslam beldelerinin her köşesinde bu ibadeti ifa edenlerin beraberlerinde taşıdıkları bir kutsiyet, bir değer, kültürel bir unsura dönüßen dinî bir unsur olarak karşımız çıkmaktadır. İslam toplumları arasında bu derece kutsiyet arz eden bir husus etrafında sosyal ve kültürel olarak birçok gelenek gelişmiştir. Konusu hac veya haccın bir unsuru ile ilgili müstakil veya bir parça içinde ele alınan eserler kaleme alınmıştır. Hacin bu önemli unsurlarından biri de tarihi Hz. İbrahim zamanına dayanan, Hz. İsmail'in ayaklarının altında ortaya çıkan zemzem suyudur.

1. Zemzemin Tanımı, Zemzem Kuyusu

Zemzem, İslâmî açıdan büyük değer atfedilen, Kâ'be civarındaki kuyudan çıkan bir sudur. *Suya bu isim “bol ve akıcı olma, Cebrâîl’İN konuþma sesi, akarken çikardığı ses, şimşek sesi, nereden geldiği belli olmayan ses” anımlarındaki zemzem ile (zemzeme, zemmezem, zümmezim, zemmizem) arasında bir ilişki kurularak verilmiştir.* (Küçükâşçı, 2013:242) Hz. İsmâîl’İN annesi Hâcer’İN, uzun arayışlardan sonra İsmâîl’İ bırakıldığı yerde suyun kaynağından fışkırarak aktığını görünce, “Yavaş yavaş ak, dur!” demesi veya etrafa yayılmaması için çevresini kumla çevirmesinden dolayı bu adı aldığı da ileri sürülmüştür.

Hz. İsmâîl’İN adıyla da anılan (*Bi’ru İsmâîl*) kuyuya Mekke için önemine işaret eden, fiziksel ve kimyasal özelliklerine gönderme yapan, sayısı almişa kadar ulaşan isimler verilmiştir: “Şebââa, Mûrviye, Nâfia, Âfiye, Meymûne, Berre, Maznûne, Kâfiye bunlardan bazlarıdır.” (Küçükâşçı, 2013:242)

298

2. İslam Kültürü İçerisinde Zemzemin Yeri

Çocukluk ve gençlik yıllarında amcası Ebû Tâlib’E kuyunun bakımı sırasında yardım eden Hz. Muhammed’IN hayatında zemzemin çok özel bir yeri vardır. Hz. Peygamber dört beþ yaþlarında sütannesinin yanında iken, on yaþlarında bulunurken, kendisine ilk vahiy geldiðinde Hira’da ve Mi’rac geceinde olmak üzere dört defa göðsunün yarılarak kalbinin çıkarılıp zemzemle yıkandığı rivayet edilir. Înşîrâh Sûresi’nde bu huþu söyle anlatılır: “Biz senin göðsunü açıp genişletmedik mi?” (Înşîrâh, 30/1) meâlindeki ilk âyeti, Hz. Muhammed’IN çıkarılan kalbinin zemzemle yıkandıktan sonra ilim ve hikmetle doldurulup tekrar yerine konulduğu şeklinde yorumlanmıştır.” (Küçükâşçı, 2013: 243)

Aşağıdaki beyitte Peygamberimizin göðsunün, zemzem suyu ile yıkandığı anlatılmaktadır.

“Görirem gögsümi kim yardımalar tîz

İçin zemzem suyla yudilar tîz” Halil-nâme, M. 36-43, (Çelebi, 1996: 93)

“Gögsümü hemen yardıklarını içini zemzem suyuyla yıkadıklarını gördüm.”

3. Zemzem ve Hac İlişkisi

“Mekke fethinde Mescid-i Harâm’da devesinin üzerinde iken kendisine getirilen zemzemi içen Resûlullah, Vedâ haccında ve umreleri sırasında Kâ’be’yi tavaf ettikten sonra Makâm-i İbrâhim’ın arkasında iki rek’at tavaf namazı kilar ve Zemzem Kuyusu’na giderek zemzem içerde.” (Küçükâşçı, 2013:244) Onun bu uygulaması sebebiyle hac ve umrede tavafin ardından kılınan namazdan sonra kuyunun başına gidip su içmek, mümkünse üzerine dökmek veya serpmek, hac günlerinde Mina’ya gitmeden önce bunu tekrarlamak bir gelenek halini almıştır.

Tavafin ardından içilen zemzem ve yapılan sa’y, Allah’ın yardımıyla Hâcer’in su arayışını ve anne sevgisini simgeler.

“Beyâbân itme tayy ey Nâtîkî ‘âlemde kim yârûñ

Ser-i kûyu durur Kâ’be lebinde âb-i zemzem var” Nâtîkî, G. 143-7, (Özer, 2006: 368)

“Ey Nâtîkî, dünyada çölleri aşip geçme, zira sevgilinin köyü Kâ’be, dudağı zemzemdir.”

4. Zemzem İle İlgili Hadisler

Resûl-i Ekrem’in uygulama ve tavsiyeleri doğrultusunda tarih ve edebiyat kitapları ile diğer bazı kaynaklarda zemzemin faziletine dair rivayetler bir araya getirilmiş, hadis kitaplarında zemzem ile ilgili bazı sözler yer almaktadır. Zikredilen hadislerden bazıları şöyledir:

İbn Abbas (r.a.)’dan yapılan rivayete göre, Resulüllah Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur: *“Zemzem suyu ne için içilirse ona göre yarar sağlar: Şifa arzusuyla içersen Allah sana şifa verir; açlığını gidermek niyetiyle içersen Allah seni doyurur; susuzluğu kesip gidermek için içersen, Allah senin susuzluğunu onunla kesip giderir. Zemzem, Melek Cebrail’in açtığı çukurdur, İsmail’in su içtiği yerdir.”*

Cabir (r.a.) den yapılan rivayete göre, Resulüllah Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur: *“Zemzem suyu ne niyetle içilirse ona göre (fayda sağlar).”* (Küçükâşçı, 2013: 243)

5. Klasik Türk Şiirinde Zemzem

Klasik Türk şiirine dinî birçok kavram kaynaklık etmiştir. Kavramın kullanıldığı birimin veya beytin bağlamına bağlı olarak terim anlamının yanında, kavramın sosyal kültürel hayat içinde kazandığı zengin anlam çağrımlarıyla, sosyal hayatın edebî metne yansması şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Böylelikle hem sosyal hayatın dinî boyutu şire yansımış ve kaynaklık etmiş hem de kavramaların anlam dünyasında zengin bir çağrışım dünyası teşekkül etmiş oluyor. Bu bağlamda klasik Türk şiirinin anlam dünyası içinde kullanılan kavamlardan biri de zemzemdir. Ses özelliği, tarihçesi, Kâ’be ile ilişkisi, hakkında yapılan methiyeler, kendisi etrafında gelişen telmihler ve teşbihler, zaman içinde etrafında şekillenen gelenekler gibi

birçok husus klasik edebî metinlerde karşımıza çıkmaktadır.

Zemzemin değeri elbette onun bizzat Hz. Peygamber tarafından övülmüş olmasıdır. Aşağıdaki beyitte şair, kelimelerin anlamlarından istifade ederek zengin bir çağrışim dünyası tasavvur etmiştir. Zemzemin Hz. Peygamber tarafından övülmesi ile ilgili hadisler, zem kelimesinin “dur” anlamıyla Hz. Hacer'in dilinde söylenmesi ve ona isim olması, zem kelimesinin kötülemek anlamıyla medih kelimesi ile oluşturduğu tezat gibi birçok anlamlı ilişkisi vardır.

“Bi-hamdillâh müyesser etdi Hak nûşunu ey zemzem

Medîhin oldu peygamber olundu hakkına zem zem” Tuhfetü'l-Nâtık, G. 7-809

(Aksoyak, 2019: 149)

“Ey zemzem! Allah'a şükürler olsun ki Allah iç.”

Nâbî'nin 1089'daki (1678-79) hac ziyaretinin ardından yazdığı Tuhfetü'l-Haremeyn'in “Zikr-i Evsâf-i Kâ'be-i Ulyâ” başlıklı bölümünde zemzemin konumu, özellikleri, zemzem kuyusu etrafındaki yapılar ve özellikle haciların onu içmeleri, gusul ve abdest suyu olarak kullanmalari hakkında bazı bilgiler verilmiştir. “Evsâf-i çâh-i rûh-dih-i Zemzem-i şerîf Mukâ'bele-i Hacer-i Esved demenba'-i şîre-i cân, mevrid-i zülâl-i revânya' nîçâh-i şifâ-penâh-i Zemzem-i mükerrem ki hâsiyyet-i zâti ser-çeşme-i hayatı hayme-nişân-i zulmet ve rahîk ü tesnîmîmî veccih-i zîr-i haclet itmek vasfa şâyeste degildür.”

“Nazm

Be-mezâk-ı Hak-şinâsân kef-i âbeş er bi-senced

Ne-dihend lây-ı Zemzem be-zülâl-i zindegânî

Meh eger mecâl-yâ bed ki şeved mukîm-i çâheş

Kuned-eş zi-cirm delvîzi-şu'â' rîsmâni”

“Bâlâ-yi çâhda burc-i âbîye mümâss olan kubbe-i ‘âlî-şânun tabaka-i ‘ulvîsi mü’ezzinân-ı Şâfi’iyye’ye makâm olmuşdur. Şebâne-rûz sad hezârdan efzûn teşne-lebân-ı huccâc şûrb ü gusl u vuzûdaber-vech-i istifâ isti‘mâli derler iken gencîne-i gaybiyye-i İlâhiyye’den feverân idüp merkez-i ‘aslîsinden tefâvüt-i cüz’iyyesi gûş-gûzâr degildür.” (Turan, 1995: 77-79)

300

6. Zemzemin Makamı

Nâtıkî hac seyahatini anlattığı mesnevisinde, zemzem mekânının sağında Hz. İbrahim'in makamı vardır şeklinde tasvir eder.

“Ki yemîni Makâm-ı İbrâhîm

Hem yesârında Zemzem ile ‘azîm” Tuhfetü'l-Nâtık, G. 3-710 (Aksoyak, 2019:149)

Bâkî, beyitteki “*safâ, zemzem, Beytü'l-Harâm*” kelimelerinden yola çıkarak bezmi anlatırken bezmin makamını zemzem olarak tasvir eder.

“Bezm-i safâ vü reşh-i câm bu zemzem olmuş ol makam

Mey-hâneler Beytü'l-Ḥarâm pîr-i mügân şeyhü'l-harem” Bâkî, G. 318-3, (Küçük, 1994: 215)

7. Zemzemin Özellikleri

Zemzemin özellikleri birçok beyitte karşımıza çıkmaktadır. Ancak özellikle mesnevilerde zemzemin anlatıldığı bölümlerde zemzem suyunun bazı özelliklerine birlikte değinilmiştir. Nâbî, Hayriyye'de zemzem kuyusundan akan ve hayat suyu olarak vasiplandırdığı zemzeme, günahları yıkayan, isyan hastalıklarına şifa bir özgünlüğü sahip olduğunu belirtir.

“*Toprak-su*” ilişkisinin birlikte ele alındığı beyitte Harem toprağının yeryüzünün yüzü, zemzemin de yeryüzündeki âlemin yüz suyu olduğunu belirtir.

“*Rûyîdur yiryüzün hâk-i Harem*

‘Âlemün yüzü suyidur Zemzem’ Hayriyye, 193(Kaplan, e-kitap: 54)

“*Âb-ı hayât*” Klasik şiirde çok defa kullanılmıştır. Aşağı hayat veren ölümsüzlük suyu olarak geçmektedir. Beyitte zemzem kuyusundan akan suyun hayatı suyu olduğu dile getirilerek zemzem âb-ı hayatı ilişkisi kurulur.

“*Olmış âmâde-i tathîr-i 'usât*

Çâh-ı Zemzem'den akan âb-ı hayât” Hayriyye, 192, (Kaplan, e-kitap: 54)

301

“*Zemzem-şifa*” arasında zemzemin hastaya şifa olduğu dile getirilir. Ölüm döşeğindeki hastanın ağızına zemzem damlatılıp kelime-i şahdetin telkin edilmesi veya hastanın zemzem ile şifa bulması gelenek halini almıştır.

Aşağıdaki beyitte zemzem suyunun hastaya şifa olmasına işaret edilmiştir.

“*Âb-ı Zemzem 'dür o dârû-yi safâ*

Ki virür hasta-i 'isyâna şifâ' Hayriyye, 195, (Kaplan, e-kitap: 54)

“*Kim tutar itse miyâh-i 'âlem*

Da 'vi-i 'izzet ü şân-ı Zemzem” Hayriyye, 922, (Kaplan, e-kitap: 128)

Haşmet, Riyâzü's-Sâlikîn'de, “*tavaf ile zemzem*” arasında bir ilişki kurar. Şair, Hacıların tavaf esnasındaki zemzemelerinin “*sadalarının*” zemzem suyunu coşturduğunu, vuslat suyu gibi zemzem suyunu içiklerini belirtir.

“*Şevke gelüp eylediğünce tavâf*

Zemzeme âyîne sunar kalb-i sâf' Riyâzü's-Sâlikîn, 732, (Arslan ve Aksoyak, 1994: 60)

“*Zemzemesi zemzemi pür-cûş ider*

Narası hâcîleri hâmûş ider” *Riyâzü’s-Sâlikîn*”, 733 (Arslan ve Aksoyak, 1994: 60)

“*Âb-ı visâl*” ile Haşmet, vuslat-su ilişkisine atıfta bulunur. Vuslatın ateşini ancak suyun söndürebildiği anlatır. Vuslatın su ile benzeştirilmesi, ayrılığın ateşe ve susuzluğa teşbihi dolayısıyladır.

“*Emr-i Hudâvend’e kılup imtisâl*

Nûş ide zemzem gibi âb-ı visâl” *Riyâzü’s-Sâlikîn*, 742, (Arslan ve Aksoyak, 1994: 60)

Zâdü'l Meâd (Kitâbü Mevlüdü'n Nebi)'de zemzemin Hz. İsmail'in ayağı altından çıktıgı, etrafında bir yeşillik oluştuğunu ifade eder. Aşağıdaki beyitlerde zemzemin bu huşularına dikkat çekilmiştir.

“*Sana dahi bundan irdise nasîb*

Vir salavât zemzemyle bir habîb” Kitâbü Mevlüdü'n-Nebi, 4100, (Tural, 2011: 261)

“*Evvelinci âb-ı zemzemdür ‘ayân*

K(i)’oldi ayağının altından revân” Kitâbü Mevlüdü'n-Nebi, 4841, (Tural, 2011: 308)

“*Komadı akmağa âb-ı zemzemi*

Kim yiriser sebz ide neşv ü nemî” Kitâbü Mevlüdü'n-Nebi, 4844, (Tural, 2011: 308)

302

“*Kuyısından çıktı zemzem ol gice*

Yiryüzini kıldı hürrem ol gice” Kitâbü Mevlüdü'n-Nebi, 4847, (Tural, 2011: 308)

Şeyh Gâlib, zemzemin Hz. İsmail'in ayağının altından çıkışmasını *mîhr-çâh* tezadı içinde *hüsni talîl* yoluyla ifade etmiştir.

“*İsmâîl-i mihri dutdu mükrem*

Öpdi ayağını çâh-i Zemzem” Hüsn ü Aşk, M. 1870, (Doğan, 2002: 131)

a. Tadı

Zemzemin tadının hafif acımsı olduğunu sevgilinin Kâ'be'ye benzetilen mahallesinde kendisinde acı diller verilmesini zemzemin işittiğini zemzemin bundan dolayı *hüsni talîl* yoluyla kendisine acığını ifade eder.

“*Kâ’be-i kuyunda bana acı diller virdügün*

Acımış zemzem işitmış ey şeh-i şîrîn-kelam” Zâtî, K. 141-7, (Kurtoğlu, e-kitap: 217)

“Yarün visali Kâ'be'sine çünkiirmedüm

Yaş dökse ‘ayni acısa zemzem n’ola bana” Zâtî, K. 67-5, (Kurtoğlu, e-kitap: 198)

b. Ziyaret Zamanı

Zemzemi içtikten sonra *Bâb-ı Safâ’ya (Safâ kapısı)* gidilir.

“*Zevk-i zemzem ki oldu rûh-efzâ*

Eyledik andan ‘azm-i Bâb-ı Safâ’ Tuhfetü'l-Nâtık, M. 1-823, (Aksoyak, 2019:151)

c. Vedası

Hacc’ın her bir unsuru etrafında gelişen bir gelenek vardır. Aşağıdaki beyitte zemzeme “veda” anlatılmaktadır. Zemzem ile zemzeme arasındaki cinas yapılmıştır.

“*Etmek içün vedâ'-ı Zemzemedé*

Olup ol dem fiğân u zemzemedé” Tuhfetü'l-Nâtık, G. 10-1149, (Aksoyak, 2019: 151)

“*El-vedâ’ ey katre-i âb-ı ziülâl-i zemzemün*

Selsebile mevc-baḥṣâ-yi hacâlet el vedâ’” Nâbî, G. 373-3, (Bilkan, 1993: 658)

303

8. Zemzemin Bazı Kavramlarla Birlikte Kullanımı

Zemzem klasik şiirin teşbih dünyası içinde birçok kavramla birlikte kullanılmıştır.

8.1. Zemzem/Yemin

Metinlerde Kâ’be ile ilgili kavramların kullanıldığı beyitlerde yapılan yeminlerde zemzem ile ilgili olarak da “yemin” ifadelerine yer verilmiştir.

“*Hacer-i esved adı-çün Hakkı-çün*

Safâvü Merve vü zemzem Hakkı-çün” Hikmet-nâme, 2156(Altun, e-kitap: 131)

8.2. Zemzem-Ayna

Nâbî, aşağıdaki beyitte zemzem ile ayna arasında ilişki kurarak zemzem suyunun berraklığını ve saflığını yönyle aynaya benzetiyor. Bu aynadan Hakk’ın sırrının suretleri görünüyor. Ancak eğirin azarlılar bunu göremiyor.

“*Hayf nûş itdiüğine görmeyicek kec-nażarân*

Suret-i sîrr-i Hakk’ı ‘âyine-i zemzemden” Nâbî, G. 559-7 (Bilkan, 1993: 792)

8.3. Kalem-Zemzem Kuyusu

Lebîb, aşağıdaki beyitte zemzem kuyusu ile divit hokkası arasında bir ilişki kurar.

“*Tâ’if-i dergehin eder irvâ*

Bi'r-i zemzem gibi devâti hemân” Diyarbakırı Lebîb, Tarih 14-4, (Kurtoğlu, e-kitap: 212)

“Kâ’be-i ‘âtifete altın olukdur kalemin

Mahberen tesne-i ihsâni nabi’r-i zemzem” Diyarbakırı Lebîb, K. 3-56(Kurtoğlu, e-kitap: 56)

Neşâtî kalemi, Kâ’be’nin altın; diviti de Zemzem Kuyusu olduğuna teşbihî yapar.

“Elinde Kâ’be-i ümmîde hâme zer-mîzâb

Devât-ı pâki nedir sem n’ola çeh-i zemzem” Neşâtî, K. 21-20 (Kaplan, e-kitap: 102)

9. Çeşme-Kuyu-Göz-Irmak

Zemzem suyu ile ilişkili olarak kullanılan kavramlardan biri de çeşme, kuyu, ya da kaynak suyudur. Bir suyun safliği, parlaklığı, değeri, nispeti gibi hususlar anlatılırken suyu zemzem suyuna, suyun aktığı çeşme, suyun çıkarıldığı kuyu, suyun kaynağı da zemzem kuyusuna, hayırlı işe vesile olan şahıs da Hz. İsmail ya da annesi Hacer gibi düşünülmüştür. Böylece su ile değer arasında genel bir tasavvurun olduğunu söylemek mümkündür. Çeşme, kuyu ya da göze ile ilgili kullanımların klasik şiirin hemen her nazım şeklinde çıkması mümkündür. Ancak incelenen metinlerde bu hususun daha çok tarih düşürmelerde karşımıza çıktıığı görülmektedir. Kutsal kabul edilen mekânlardaki su kaynakları ve unsurları ile zemzem arasında bir ilişki kurulduğu da görülmektedir.

“Bu ma ‘nîye işaret ider Zemzem ü Hacer

Kim râh-ı Hak’da çekme gamin âb u dânenün” Nâbî, G. 436-4 (Bilkan, 1993: 709)

304

Aşağıdaki beyitte Nâbî, Âsî nehriyle zemzem çeşmesi arasında Âsî kelimesinin lügat anlamıyla da ilişkilendirerek bir mukayese yapmaktadır. Âsî kelimesinin itaat kelimesi ile olan tezati zemzem-izzet-merkez arasındaki ses uyumu itibar ile izzet arasındaki tenasüp, neticede zemzemin makamı ile Âsî’nin derecesi arasındaki tezat beytin anlam zenginliğini oluşturmaktadır.

“İtâ’at merkezinden çıkış Nâbî ‘izzet istersen

Bulur mi âb-ı Âşı i ‘tibâr-ı çeşme-i zemzem” Nâbî, G. 497-7 (Bilkan, 1993: 751)

Türk kültüründe Hacı Bektaş’ta görüldüğü üzere bazı çeşmelerin suyunun diğerlerinden farklı olduğuna inanıldığı için bunlara zemzem adı verilmiştir. Ayrıca suyun bir farklılığı söz konusu edildiğinde zemzeme benzetilirdi. Bu sebeple başta İstanbul olmak üzere Osmanlı döneminde yapılan çeşmelerin kitabelerinde zemzem suyu veya kuyusu sıkça yer alır.

Hacı Bektaş-ı Velî’nin mağara dışına çıkış bir yeri parmağıyla dürtmesiyle ortaya çıkan suya “Zemzem” ismi verilmiştir.

“Hâlâ ol bunara zemzem punarı dimekle meşhur ‘Arafât çille-hanesin

Ziyâret idenler teberrüken anda dahi gusl iderler pes Hünkâr varlığı ol”

Velâyet-nâme, 46b/8-46b/9 (Türker, 2012: 104)

Hayır hasenat için, insanların istifadesi noktasında açılan çeşme, kuyu gibi su ile ilgili unsurların suyu, zemzeme kaynakları zemzem kuyusuna benzetilmiştir. Böylece hem zemzemin değeri ifade edilmiş hem de o çeşme veya kuyuya atıf edilen değer ifade edilmiştir. Buna benzer örnekler çoktur.

“Müşerref bi’rdür şol bi’r-i zemzem

Anı kılmış durur Hâlik mükerrem” Hikmet-nâme, 5720 (Altun, e-kitap: 349)

“Döküleydi murahham arz-i zemzem

Anı mansûr kılmışdur murahham” Hikmet-nâme, 5733 (Altun, e-kitap: 350)

“Bu çâh-i zemzem’ e çokdur kerâmet

Bu denlü oldı o sâfkîfâyet” Hikmet-nâme, 5734 (Altun, e-kitap: 350)

10. Zemzem-Aşk

Klasik şiirde aşk varlığın oluş sebebidir. Varlık aşk ile yanar. Bu yüzden aşk yakıcıdır. Yakarken insanı her türlü dünyevi işlerden arındırır. Aşkın harareti ile suyun rahatlatıcı özelliği zemzem gibi kutsal su ile birleşince aşk asıl hüviyetine kavuşur. Aşk ile su arasında kurulmuş bulunan benzerlik; aşkın insanı temizleyici özelliği, hayat kaynağı olarak telakki edilişi ve varlık meselesinin yakıcı etkisini yataştıran bir unsur oluşturan dolayıdır.

305

Nâtıkî, aşkı zemzeme benzettiği aşağıdaki beyitte aşkın içilmesi gerektiğini belirtir.

“Andan eyle ziyâret ile safâ

Zemzem-i ‘aşkı nûş edip mahzâ”

Tuhfetü'l-Nâtık, K. 1-32 (Aksoyak, 2019: 51)

11. Zemzem-Lütuf

Zemzem, aşağıdaki manzume metinlerde de herkese dağıtılan lütuf suyu olarak nitelenmiştir.

“Sarayun Kâ’be lütfun âb-i zemzem ‘iddür vaslun

N’ola kilsa sana canin ser-â-ser ins ü can û kurban” Zâtî, K. 111-23 (Kurtoğlu, e-kitap: 65)

12.Zemzem-Mana

Şeyh Gâlib, şairliğini överken sihirli kaleminin Bâbil kuyusundan zemzem suyunu çıkardığını ifade eder.

“Çıktı Zemzem-i ma’nayı çâh-i Bâbil’den

Bu kilk-i sâhir-i mu’ciz-hîtâb-i ‘âlem-i âb” Şeyh Gâlib, G. 16-13 (Okçu, e-kitap: 213)

13.Zemzem-Bereket-Yağmur

Yağmur, bolluk ve berekettir. Aşağıdaki beyitte yağmur bereketiyle zemzem suyuna benzetilir.

“Çemen safâ-sifat oldu âysa bâg Kâ’be-harem

Aceb mi çünkü yagan yagmur âb-i zemzemdür” Ahmedî, K. XXXIX-5 (Akdoğan, e-kitap: 102)

14.Zemzem-Dudak

Zemzemin birlikte en çok kullanıldığı kavramlardan biri leb/dudaktır. Zemzem ile dudağın birlikte kullanıldığı beyitlerde dudağın klasik kültürdeki bu özellikleriyle zemzemin anlam çağrımları arasında bir ilişki kurulmuştur. Sevgilinin dudağının su ile benzeştirilmesi, ondaki hayat vericilik, parlaklık, berraklık, tatlılık vb. birtakım üstün özellikler dolayısıyladır. Özellikle dudağın, âb-i hayat oluşu, lezzeti, Safâ ile Merve ile ilişkili olarak Safa kelimesinin saf ve Safâ anamları, Sevgilinin yüzünün Kâ’be olarak tasavvurunda sevgilinin güzellik unsurlarının teşbihî bağlamı içinde dudağın da zemzem olarak düşünülmesi, susuzluk, ayva tüyleri, kevser suyu. Aşağıdaki beyitlerde bu anlam tenasübü görülmektedir.

“Zemzem göz olarak tasavvur edilince, dudak Safa, yüz Ka’be, kalb de Hacerü'l-Esved’ir.”

“Ayn-i zemzem dir-isem n’ola safada lebüne

Çün yüzün Kâ’be viü kalbüñ Hacerü'l-esved ola” Zâtî, K. 18-8 (Kurtoğlu, e-kitap: 80)

Aşağıdaki beyitte zemzem, dudak, ayva tüyleri dudak etrafındaki ayva tüyleri reyhanî hat aynı zamanda reyhan olarak düşünülmüştür.

“Hatt-i reyhânun kenâr-i zemzeme dikdi nebât

Perde asdi sünbü'l-i ziülfün mu ‘anber Kâ’be’ye” Kalkendeleli Mu’idî, G. 411-4, (Tanrıbuyurdu, 2018: 354)

Aşağıdaki beyitte Kâ’be içinde zemzemin dağıtılması ile sevgilinin dudaklarının öpülmesi arasında ilişki kurulmuştur. (Bkz. Gelenekler)

“Seyr-i ruhunla la‘lin öpen tövbe-kâr olur

Bezm-i harîm Ka'be lebin zemzem olmasın” Kilisli Zihnî, G. 162-4 (Şener, 2014: 143)

Hacca giden insanlar o zamana kadar işledikleri tüm günahlarından ötürü tövbe edip bir daha yapmayacaklarına dair Allah'a (c.c.) söz verirler. Beyitte şair bundan hareketle sevgilinin yüzü ve dudağı ile Kâ'be ve zemzem suyu arasında benzerlik kurmuştur. Sevgilinin yüzüne bakıp dudaklarını öpen onun tadının farkına varınca artık başka dudakları öpmeyeceğine dair tövbe eder.

“Bî-muhâbâ ‘âşîkân bûs-ı leb-i dildâr edip

Kâ'be-i maksûdi içre zemzem-efşândır bugün” Kilisli Zihnî, G. 166-3 (Şener, 2014: 149)

15. Zemzem-Gözyaşı

Birçok beyitte gözyaşı zemzem suyuna benzetilmiştir. Gözyaşının değeri, saflığı ile getirilmiştir. Bu durumda göz zemzem kuyusu olur. Aşağıdaki beyitlerde zemzem kuyusu göze benzetilerek teşbih yapılmıştır. Ayrıca örnek verilen beyitlerde olay genellikle Kâ'be ve Safâ da geçmektedir.

“Kâ'be-i dil madreb-i pây-ı hayâlündür senün

Ben dü-çeşmûmden revân itsem ‘aceb mi zemzemi” Enderunlu Hâmid, G-143/2 (Tuğluk, 2010: 214)

“Zemzem-i eşk ile çekdüm böyle gam ihamını

Kâ'be-i kûyun tâvâfin itmediür çün niyetüm” Cenâbî Paşa, G-211/5 (Kesik, e-kitap: 162)

307

“Kible hakkı sanemâ Kâ'be olaldan kûyun

Gözlerüm yaşını kıldum o haremde zemzem” Adlî, G-90/3 (Bayram, e-kitap: 128)

“Andi Mesîhî işigün ile gözü yaşam

Kıldı tamâm Kâ'be viü zemzem hikâyetin” Mesîhî, G-193/5 (Mengi, 1995: 241)

“Ser-i kûyun olaldan bana Kâ'be

Gözümün yaşı anda zemzem olmuş” Muhîbbî, G-1243/2 (Ak, 1977: 679)

16. Zemzem Suyu Etrafında Gelişen Bazı Gelenekler

Zemzem suyu İslâm medeniyetinin bütün coğrafyalarında apayı bir öneme sahip olmuştur. Hz. Peygamber'in, torunları Hasan ile Hüseyin'in dünyaya gelişlerinde damaklarını zemzemle açması sonraki dönemlerde sürdürülün bir âdet haline

gelmiştir.

“Âlî’ye kûyun Kâ’be’dir ger sunsa Zemzem leblerün

Ne var bir ağız söylesen ihsâni dün Hasân’ma” Gelibolulu Âlî, G. 1303-5
(Aksoyak, e-kitap: 1133)

Geleneklerden bazıları söyledir: “Osmanlı döneminde mahmil veya surre-i hümâyun vasıtasıyla Hicaz'a gönderilen feraset çantalarına dönüste konulan şeyler arasında zemzem de olurdu. Mekke şerifinin padişaha yolladığı hediyelerin başında içinde zemzem bulunan murassa' bir ibrik ve leğen gelirdi. Ayasofya inşa edilirken kubbesi tutturulamayınca Abdal kılığına giren Hızır'ın yol gösterdiği rahiplerin Mekke toprağı ve zemzemle yaptıkları harçla kubbeyi tutтурmaları.” (Küçükçaşçı, 2013:245) rivayetinde olduğu gibi zemzem halk edebiyatında da sıkça yer almıştır. Mukaddes emanetlerin ziyarete açılması esnasında yapılan sembolik törenlerde su olarak zemzem kullanılması âdetlerdendir.

16.1. Zemzem İle Yıkama

“Fetih günü Kâ’be putlardan temizlenince Hz. Peygamber ve beraberindekiler Zemzem Kuyusu’ndan kovalarla su çekerek Kâ’be’nin içini ve dışını yıkadılar.” (Küçükçaşçı, 2013: 243) Daha sonra da Kâ’be’nin yılda bir veya iki defa zemzemle yıkaması âdet oldu.

Aşağıdaki beyitlerde yüzün zemzem ile yıkamasına işaret edilmiştir.

“Kıldı icrâ sünneti farzı dahi itsin edâ

Yıkasin zemzemle hatt-i vechin ol zât-i reşîd”, Şeref Hanım, Târîh 26-3 (Arslan, 2011: 69)

308

Aşağıdaki beyitte sakalın zemzemle yıkamasına işaret vardır.

“Sünnet icrâ kıldı itsin farzı da cümle edâ

Lîhyesin Zemzem’le yıkatsın ana Rabb-i Mecîd” Şeref Hanım, Târîh 75-3 (Arslan, 2011: 98)

16.2. Kefenin Zemzem İle Yıkaması

İnsanların kefenlerini hacca götürüp zemzemle yıkamaları veya zemzemle yıkadıkları ihmamlarını kefen olarak kullanmasıyla gelenek halini almıştır.

Aşağıdaki beyitlerde kefenin zemzem ile yıkaması âetine işaret vardır.

“Sarıldugında kefen bana pîrehen yirine

Sırışk-i dîde yiter zemzem ü kefen yirine” Kalkandeleli Mu’idi, G. 398 1
(Tanrıbuyurdu, e-kitap: 344)

17. Zemzem İle İlgili Tabirler

17.1. Zemzemlenmek

Metinlerde, temizlemek, saflaştırmak, doyurmak anlamlarında kullanılmıştır.

“Zemzemledi agyârun alup câm-ı şarâbin

Gösterdi bize ol leb-i şîrîn şeker-âbin” Nevi-Zâde Atâyî, Beyit 55-1 (Karaköse, e-kitap: 297)

“Lebîb ol Kâ’betü ’l-hayrin oku su gibi târîhinâ

‘Itâşı saki ile zemzemledi Hacı ‘Alî Paşa” Diyarbakırlı Lebîb, Diğer 30-9 (Kurtoğlu, e-kitap: 226)

“Lebives sâgar-ı yâkûtdan zemzemlenip kâm al

Kiriklanma Lebîb âsâgar-ı billûra fağfura” Diyarbakırlı Lebîb, G. 127-7 (Kurtoğlu, e-kitap: 348)

18. Zemzemcesine

Zemzemcesine “*zemzem içer gibi*” anlamında kullanılmıştır.

“Hacerü ’l-Esved-i hâl-i lebine yüz süreliüm

İçelüm âb-i zenehdânını zemzemcesine” Âmâ Yusuf Garibî, G. 249-7 (Tosun, 2007: 207)

19. Zemzem İle İlgili Bazı Araçlar

19.1. Zemzemlik

309

Zemzem suyunun sunulduğu zemzemlik, aşağıdaki beyitte sâkinin bezm elinden bezm ehline sunduğu sâgâra dönüşür.

“Sâkiyâ sâgâri bezm ehline zemzemlede sun

Zemzemiyle içelim bâdeyi rem-remcesine” Saîd, Murabba-1/9

Resim-3: Zemzem surahileri.

(Zemzem surahileri/ TSM Envanter nr. 21/763)

20. Zemzem fincanı

Hac ziyaretinde bulunan kişilere zemzem suyu küçük fincanlarda sunulur.

*“Teşnedür zemzem-i fincâna erbâb-ı mezâk
Sükkereyir komadı lezzet ile dad-ı ‘Ali” Ereğlili Türâbî, G. 41-7*

21. Zemzem görevlisi

“Sikâye görevlisi tek başına haciların ihtiyacını karşılayamaz duruma gelince Mescid-i Harâm’ın çeşitli yerlerinde sakalar görevlendirildi. Osmanlı döneminde İslâm ülkelerinin her vilâyetinden gelen hacilar için bir saka görevlendirildi.” (Küçükasçı, 2013:244) Böylelikle Kâ’be’de görevli zemzem dağıtıcıları geleneğine işaret edilmiştir.

Aşağıdaki beyitlerde de Kâ’be’de görevli zemzem dağıtıcıları tespit edilmiştir.

*“Âlî’nün eşk-i çeşmi kapunda revân olup
Şubaşı oldu Kâ’be’ye zemzem didükleri”* Gelibolulu Âlî, G. 1428-5 (Aksoyak, e-kitap: 1191)

*“Göz yaşıdur kapunla anun farkın itme ki
Lagmatlıçıkdı Kâ’be’de zemzem didükleri”* Gelibolulu Âlî, G. 1429-4 (Aksoyak, e-kitap: 1192)

Sonuç

Klasik Edebiyat, sosyal hayat ve onun önemli bir belirleyicisi olan dinî inançtan önemli derecede etkilenmiştir. Bu etkilenmelerden biri de ibadet ve onun önemli bir parçası olan hacdır. Hac ile özdeşleşmiş bir unsur da zemzemdır. Zemzem Klasik manzum metinlerde birçok yönyle ele alınmıştır. Mesnevilerde özellikle Hac seyahatnamelerinde az da olsa zemzeme bir yer ayrılmıştır.

Zemzemin yazımı ile ilgili olarak yapılan cinas sanatı başta olmak üzere Kâ’be etrafında Safa, Merve ile ilgili olarak kelimenin saflik, parlaklık anlam ilgileri daha çok sevgili ile ilgili olarak kullanılmıştır. Zemzemin ortaya çıkışı hadisesine bazı beyitlerde telmekte bulunulmuştur. Birçok beyitte gözyaşı zemzem suyuna benzetilmiştir. Zemzemin kelime anlamı ve zemzem kuyusu arasında bağlama göre farklı anlam ilgileri kurulmuştur. Zemzemlenmek, zemzemcesine bunlardan bazlarıdır. Zemzem suyu etrafında şekillenen bazı gelenekler beyitlerde de kullanıldığı tespit edilmiştir. Zemzem eşyaları (zemzem fincanı, sürahileri vb.) zemzem görevlileri de bazı beyitlere konu olmuştur. Zemzem ile yıkamak tabiri birçok beyitte farklı şekillerde dile getirilmiştir. Beyitlerde Peygamberimizin göğsünün, zemzem suyu ile yıkandığı anlatılmaktadır. Bazı beyitlerde de mukaddes emanetlerin ziyarete açılması esnasında yapılan象征的 törenlerde su olarak zemzem kullanılması âdeti vardır. Zemzem manzume metinlerde herkese dağıtılan lütuf suyu olarak nitelenmiştir. Ayrıca zemzemin aşk, dudak, lütuf, yemin, vedâ, bereket ve âb-ı hayat gibi manalar ile birlikte kullanıldığı beyitler de tespit edilmiştir. Zemzemin ses özelliği, tarihçesi, Kâ’be ile ilişkisi, hakkında

yapılan methiyeler, kendisi etrafında gelişen telmihler ve teşbihler, zaman içinde etrafında şekillenen gelenekler gibi birçok husus klasik edebî metinlerde karşımıza çıkmaktadır.

Kaynakça

- Aksoyak, İ.Hakkı, Arslan Mehmet (1994). *Haşmet Külliyyati-Riyâzü's-sâlikîn, Gelibolulu Mustafa Âlî*; (2019). *Bir Osmanlı Şairinin Seyyahının Gözüyle HacMenzilleri: Tuhfe-i Nâtîk*, Ketebe Yayınevi, İstanbul; (e-kitap). *Gelibolulu Mustafa Âlî Dîvâni*, <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/>
- Ak, Coşkun (1977). *Muhibbî Dîvâni*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara.
- Akdoğan, Yaşar (e-kitap). *Ahmedî Dîvâni*, <http://www.kulturturizm.gov.tr>
- Altun, Mustafa, (e-kitap). *İbrahim Ibn-i Bâlî-Hikmet-Nâme*, <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>
- Arslan, Mehmet (2011). *Şeref Hanım Dîvâni*, Kitabevi Yayınları, İstanbul.
- Bayram, Yavuz (2008). *Amasya'ya Vâli Osmanî'ya Padişah Bir şair: Adlî (Hayati, Şahsiyeti, Şairliği, Dîvânının Tenkidli Metni)*, Amasya Valiliği Yayınları, Amasya.
- Bilkan, Ali Fuat (2000). *Nabi Dîvâni*, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Biltekin, Halit (e-kitap). *Şeyhî Dîvâni*, <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/>
- Güldaş, Ayhan (1996). *Abdülvâsi Çelebi, Halîl-nâme*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara.
- Kaplan, Mahmut (e-kitap). *Neşâti Dîvâni*; (e-kitap). *Nâbî-Hayriyye*, <http://ekitap.ktb.gov.tr>
- Karaköse, Saadet (e-kitap). *Nevi-Zâde Atâyi Dîvâni*, <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/>
- Kesik, Beyhan (e-kitap). *Cenabî Paşa Dîvâni*, [http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/](http://ekitap.kulturturizm.gov.tr)
- Kurtoğlu, Orhan (e-kitap). *Lebîb Dîvâni*; (e-kitap). *Zâtî Dîvâni*, <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/>
- Küçükkaşçı, Mustafa Sabri (2013). *İslam Ansiklopedisi: Zemzem*, Türk Dili Vakfı Yayınları, İstanbul.
- Küçük, Sabahattin (1994). *Baki Dîvâni*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Mengi, Mine (1995). *Mesîhî Dîvâni*, Atatürk Kültür Merkezi Yayınları, Ankara.
- Okuyucu, Cihan (2004). *Ereğlili Türâbi Dîvâni*, Fırat Üniversitesi Yayınevi, İstanbul.
- Okçu, Naci (e-kitap). *Şeyh Gâlib Dîvâni*, [http://www.kulturturizm.gov.tr/](http://www.kulturturizm.gov.tr)
- Özer, Sait (2006). *Nâtîkî Dîvâni (Karşılaştırmalı Metin- İnceleme)*, Yüksek Lisans Tezi, Sivas.

- Şener, Hasan (2014). *Kılıslı Zihni Dîvâni*, Grafiker Yayıncıları, Ankara.
- Tanrıbuyurdu, Gülçin (e-kitap). *Kalkendeleli Mu'îdî Dîvâni*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayıncıları, Ankara. <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/>
- Tosun, Erhan (2007). Erbilli Âmâ Yusuf Garibî Efendi Dîvâni (İnceleme-Tenkitli Metin), Sakarya.
- Tuğluk, İbrahim Halil (2010). Enderunlu Hâmid Dîvâni, Salkımsöğüt Yayıncıları, Erzurum.
- Tural, Secaattin (e-kitap). *Zâdü'l Meâd (Kitâbü Mevlüdü'n Nebi)*, <http://www.kulturturizm.gov.tr/>
- Turan, Selami, (1995). *Nâbi, Tuhfetü'l-Harameyn (inceleme-metin)*, İstanbul.
- Türker, Çiğdem Çiçek (2012). *Vilâyetnâme-i Hacı Bektaş-ı Veli (İnceleme - Metin - Dizin) (Ia-102b)*, Yüksek Lisans Tezi, Edirne.
- Yıldırım, Celal, (1997). *Kaynaklarıyla Ahkâm Hadisleri*, Uysal Kitabevi, İstanbul.

